

Madrid, het weerzien.

De plannen zijn al geruime tijd geleden gemaakt wat komt door het vertrek van onze jongste dochter, Tessa, naar Madrid. Hoe meer de datum van het vertrek nadert hoe meer ik die ook naar voren haal. Door de vrije dag, vanwege koninginnedag, besluit ik om op die dag te vertrekken. Daar komt nog bij dat het weer mij bijzonder gunstig gezind is. De voorbereiding is zeer slecht geweest vanwege een knieblesure, veroorzaakt door een val op het ijs eind februari. Wel heb ik 5 weken, heel regelmatig, op de hometrainer gefietst. De laatste 2 weken, voor vertrek, heb ik op de weg gereden en getraind.

Vrijdag 30 april 2004

Bij het wakker worden is het eerste wat ik doe uit het raam kijken hoe het weer is, de straat is nat maar de berichten zijn goed. Nog even snel `n klusje voor Willy doen en dan richting fiets. Een telefoontje van Sonja gooit het route schema op het laatst nog om. De koffie staat klaar in Langeraar wordt mij, via de telefoon, meegedeeld en daar maak ik, na 6 km fietsen, dankbaar gebruik van. Langs de hoofdweg staat Nico en roept mij toe om vooral Tessa de groeten te doen. Het is al volop genieten van de natuur, de vrijheid en het mooie weer. Zelden maak ik foto's van de omgeving maar ik ga toch door de knieën bij het aanzicht van het groene hart in de omgeving van Aarlanderveen. Via Bodegraven langs de oude Rijn naar Woerden. Het weer blijft uitstekend en om 12 uur doe ik de beenstukken uit en doe een eerste poging om een kleur te kweken. De eerste paar uur is het nog wat fris maar al snel fiets ik ook in korte mouwen. Ik word gedragen door de wind en in Ameide gebruik ik de eerste koffie. Het is natuurlijk niet zo dat ik alles voor de wind heb want de wegen slingeren nog al, maar het gaat tot nu toe geweldig. Wijk en Aalburg weer `n pauze. De tocht gaat voornamelijk over de oer-Hollandse dijken of dijkjes met van die mooie gerestaureerde dijkhuizen. De pauze plek in Aalburg heet dan ook heel toepasselijk "De Dijk,,. Af en toe moet ik met m`n zakdoek zelfs het water van mijn voorhoofd vegen, zo mooi is het weer. In de omgeving van Elshout ga ik, ongeduldig als ik ben, voor het eerst de fout in, maar zoals altijd komt het snel goed. De voorvork van de fiets heb ik iets te hard opgepompt waardoor de fiets, over de kinderhoofdjes, te hard stuitert en onvoldoende veert. Het is zo zoetjes aan tijd voor `n camping en de eerste de beste die ik zie ga ik op, het is `n leuke boeren camping, maar er is niemand van de leiding aanwezig dus ga ik maar. In Udenhout strand ik op camping Duinhoeve. Na zo`n mooie dag kan je er natuurlijk op wachten, onweer. Nu, om 19:00uur, vallen de eerste druppels. Snel pak ik de spullen bij elkaar om te gaan douchen voor het erger wordt. Te laat, ik moet wachten op `n goed moment om op redelijke wijze droog over te komen als ik klaar ben met douchen. Het blijft voorlopig regenen en het is gelijk donker in de tent. Ik zoek het café op en drink daar `n heerlijke trappist, ik ben er de enige gast en praat wat met de ober die in de tweede trappist wat zoetstof doet voor de, volgens hem, heerlijke smaak. Nog even naar huis bellen wat niet

Madrid, het weerzien.

gaat, ik krijg geen contact. Vandaag, denk ik 25°. 121 km met een gemiddelde van 21 km.

Zaterdag 1 mei

Erg veel regen en onweer de afgelopen nacht. Op de radio hoor ik dat het op veel plaatsen noodweer is geweest, vooral zuid Limburg heeft het moeten ontgelden. Lekker op tijd uit de slaapzak en om 8 uur doe ik de eerste pedaaltrappen. De wegen zijn nog nat en de bagage, door de natte tent, extra zwaar. De route gaat door bossen en heide velden. Blij ben ik als er `n café open is en in de Tamboer lurk ik aan de eerste koffie. Natuurlijk hoort daar ook het heerlijke appel gebak bij. Regelmatig probeer ik Willy te bellen en dat lukt pas bij Oirschot langs het Wilhelminakanaal. Weer `n keer fout en wel richting het Wagenwiel, bij Spoordonk pak ik de route weer op. Het grote uitpellen is weer begonnen, het is gewoon mooi weer. Bij een picknick plaats langs de Dommel droog ik de tent, zwaar en nat van al dat water van de afgelopen nacht, en eet m`n sneetje brood. Bij het vertrek ben ik op zijn minst 5 kg lichter, ongelofelijk wat een water sjouw ik dan mee. Er staat een heerlijk windje wat de temperatuur een beetje drukt maar de armen en benen snel bruint. Het is alleen jammer dat ik tegen wind heb, maar ik heb vakantie en moet niet zeuren. In Lozen ga ik aan de k...., bij café Majestic van Johan, Clen en Chris. Hier maak ik kennis met een echtpaar uit Valkenburg. Ze vragen mij of het café in het routeboek staat, het is namelijk een fietscafé, wat is aangesloten bij een organisatie, en de vaste prijs voor het appelgebak is € 1,- en voor de koffie € 0,90. Het is een specialiteit van België`s Limburg vertellen ze mij. Later in de middag is er iets minder wind. Vooral langs het kanaal, over het jaagpad, is het prettig fietsen zonder autoverkeer. Ik heb niet de route gereden langs het Julianakanaal maar ben via Stein, Elslo en Beek naar Brommelen gegaan waar ik nu op de camping sta. Achteraf was ik, denk, liever bij Geule naar de overkant gegaan daar is ook `n camping maar daar heb ik, op de kaart, overheen gekeken. Vanmiddag geen zon meer gezien, gek genoeg vind ik dat niet eens zo erg want ik heb gewoon rode armen en benen in die twee dagen dat ik onderweg ben. Als de zon weer komt moet ik aan de zonnebrandolie. Lekker gegeten en gewassen. Onder de afwas het gezeur van `n mannetje aanhoren dat de tent niet tussen de caravans mag staan, maar er is niemand die mij wegstuurt. Vandaag aardig weer met langs de Zuid Willemsvaart `n paar minuten regen. 129 km met een gemiddelde van 19,65 km en een maximum van 50 km. Morgen pak ik het routeboek "Langs oude wegen,,.

Zondag 2 mei

Omstreeks 9 uur arriveer ik in Maastricht en pak bij het station de juiste route op. Als ik in Clermont aankom hoop ik op `n lekkere bak maar die wens komt helaas niet uit, alles gesloten. De lucht is wat vochtig en de meidoorn bloeit

Madrid, het weerzien.

hevig en dat samen geeft een heerlijke geur aan de omgeving. Dat doet mij aan m'n jeugd denken, aan die grote meidoornboom, bij het ouderlijke huis, langs de weg. De geur blijft zó lekker hangen op die smalle wegen die net iets dieper liggen dan het land aan weerskanten van de weg waar de haag op staat. Bilstan, daar is eindelijk 'n bakker open en ik haal dan ook iets voor de lekkere honger. 11 uur zit ik dan eindelijk aan het geestrijke vocht, in Limbourg bij Le Globe. Hier op het terras een gezellig praatje met een Hollands echtpaar die hier ook op de fiets zijn. Dit café is ook aangesloten bij die fiets cafés, zodoende geniet ik weer van het heerlijke appelgebak. De tent drogen doe ik in de omgeving van Franchimont terwijl ik het middagmaal nuttig. Het laatste stuk naar Stoumont is een schitterende afdaling, daar aan gekomen is de weg afgezet en ik vraag aan de omstanders, het is er druk, wat er aan de hand is. Nauwelijks heb ik mijn vraag gesteld of daar komt het peloton wielrenners aan en begint aan de klim die ik zojuist ben afgekomen. Ik benijd de jongens niet want ik denk dat het ongeveer 12 % is. Veel klimmen vandaag wat ik wel op reserve doe want je weet het nooit met m'n knie. Van Stoumont naar Lierneux, op deze weg ben ik eerder geweest, is de weg erg slecht. Hier, op deze weg, heb ik de eerste pech. Boven op de bagage heb ik de helm met een snelbinder vast gemaakt. Onder de helm is wat ruimte en daar heb ik het regenjack, schoenhoezen, pet en handschoenen opgeborgen. Opeens hoor ik de helm tegen de zijkant van de kar tikken, weg spullen. Ik ga nog wel 'n paar km terug maar, je snapt het wel, ik vind, helaas, niets terug. Zorgen maak ik mij om m'n knie want de pijn komt regelmatig terug, en niet eens op 'n moeilijk gedeelte. Het gaat net zo snel over als het gekomen is maar de laatste paar km naar de camping steekt het weer in alle hevigheid op. Nou ja, morgen zien we wel weer maar blij ben ik er niet mee. Niet zo veel foto's gemaakt vandaag, erg veel door de bossen gefietst. Ik ga kijken of er in het restaurant bier is dat lijkt mij wel wat, geen bier, gesloten. Aan de overkant van de weg is er in een boerenschuur bier te koop maar ik ga niet naar binnen als ik zie wat voor gajes er naar buiten komt, er is er een die zijn plas midden op de weg doet, nog wat gaat staan lallen en z'n broek nog even laat zakken. Van z'n maten is het gedrag niet veel beter. De spiegel, van de fiets, zit wat los, wil ik die vastmaken zie ik tot mijn schrik dat ik in de haast van het vertrek het verkeerde gereedschap bidon heb meegenomen. Gelukkig heb ik de spullen die daar inzitten nog nooit voor mijzelf nodig gehad, alleen maar om 'n ander te redden. Er moet geen spaak breken want dan zit ik om het hand, geen spanner en geen spaken, wat stom. Willy gebeld, thuis is het buiig en 13°. Vandaag 121 km met een gemiddelde van 16.13 en een maximum van 60.7, naar Stoumont.

Maandag 3 mei

Stralend weer bij het opstaan, de nacht is koud geweest want ik ben 'n keer wakker geweest van 'n koude blote schouder, ik heb het zelden koud s'nachts. Zeker vanwege het mooie weer, maar ik rij gelijk verkeerd, gelukkig heb ik het

Madrid, het weerzien.

snel door en ga terug en volg de goede weg. Veel klimmen wat ik met veel reserves doe om de knie niet te voelen. Ik ga omhoog met een versnelling van 22X28 of zelfs op de 32. Het gaat niet hard maar ik heb tenslotte vakantie. Nergens een café of winkel dus zit ik nu op een kale, droge, betonnen vloer van een schuur in aanbouw, in Tavigny, en droog daar de tent. Hier zet ik ook m'n bakkie, wat ik overdag zelden doe. De tent moet ik wel met de nodige stenen, die hier plentie liggen, vast maken want de wind neemt toe. Blij dat de tent droog is, de bewolking neemt toe en ik denk zelfs dat het niet droog blijft. Toch is de temperatuur zodanig dat ik de beenstukken in de tas doe. Met mijn knie gaat het aardig, ik geef mij zelf tot Bastogne de tijd en als het dan nog zo voelt als nu ga ik verder. Hoewel ik de route volg van "Langs oude wegen,, valt het mij op dat ik nog maar weinig fietsers heb gezien, zowel op de fiets als s`avonds op de camping`s. Natuurlijk breng ik een bezoek aan Bastenaken en gebruik koffie op het plein waar het monument staat van de 2^e wereld oorlog. Ik neem er geen foto van, ik vind het niet interessant genoeg meer na al die jaren dat ik dit gezien heb. Het is hier ook iets kouder geworden, er staat iets meer wind, en ik doe wat extra kleding aan. Het is wel relaxt, fietsen nu ik de knie totaal niet voel en er niet aan denk. Wel moet ik bekennen dat ik een stukje van de route heb afgesneden, bij Arloncourt heb ik gelijk de N874 genomen wat "zeker,, 2 km scheelt. Natuurlijk na de koffie weer aan het dromen en verkeerd gereden, maar al snel zie ik deze vergissing en beland snel op de juiste weg. Bij nader inzien is mijn verlangen naar een pauze zo groot geweest dat ik een verkeerslicht, bij binnenkomst in Bastenaken, gemist heb wat tot deze vergissing heeft geleid. Wat mij hier opvalt, is dat de natuur hier niet zo ver heen is als thuis wat, denk, komt door de hoogte waar ik mij op bevindt. Gelukkig blijft het weer goed en doe ik de mouwstukken weer af. Het is 16:45 uur als ik de camping zie liggen, een tijdstip wat mij alles meevalt. De laatste paar uur leef ik weer `n klein beetje in de zenuwen, ik voel namelijk de knie weer. Ondanks dat ik zeer voorzichtig ben. Het heeft wel bepaalde voordelen want ik ben meer met de omgeving bezig en veel minder met fietsen. Maar, waarschijnlijk denk ik er te veel aan en dan ga je onbewust meer voelen, denk ik. En, inhouden, elke klim met een pielverzetje omhoog. Soms word ik dat zat maar dan denk ik weer, alles went en al doende leert men. Het lijkt wel, hoe zuidelijker de camping hoe hoger de prijs. Er wordt, naar mijn mening, geen kwaliteit geleverd voor de prijs die je moet betalen. Heerlijk onder de douche geweest en kennis gemaakt met 2 heren die benieuwd zijn waar ik vandaan kom. Kudelstaart, O, zeker ergens in Limburg, of toch Brabant of is het Friesland. Klaas lachen, is dat wel gewend. Na het eten, `n heerlijk biertje, Chimay half donker, gehaald in het dorp. De ober ziet mij binnenkomen met het dagboek onder m`n arm en zet mij gelijk in een rustig hoekje neer. De muziek is goed, 60er jaren, en bezorgd mij voldoende inspiratie voor het dagboek. Zou de ober van mijn leeftijd zijn?. Alleen al voor de muziek zou ik nog `n bier willen bestellen maar buiten vallen de eerste druppels en ik wil droog naar de tent. Ik bestel geen tweede bier en reken af. Donkere luchten

Madrid, het weerzien.

in het zuidwesten. Moet ik een nieuw regenjack kopen.?? In het verlaten toilet gebouw, alleen `n paar zwaluwnesten, heb ik een stopcontact ontdekt en daar laad ik de batterij van het foto toestel op. Negen uur is het als ik de slaapzak in ga, de batterij is vol en ik heb een heerlijk loom gevoel wat een goed voorteken is voor `n heerlijke nachtrust. Camping in Jamoigne aan een rivier, La Semois. Vandaag 104 km in 7.09 en een maximum van 50,4 km en goed fietsweer.

Dinsdag 4 mei

Kwart voor twaalf en ik zit aan `n heerlijke bak koffie in Juvigny-s-Loison. Het was niet buitengewoon vroeg toen ik de slaapzak verliet, komt denk door de laaghangende bewolking en de dreigende lucht. Het heeft wat geregend vannacht en nu, als ik vertrek, kan je het water van de lucht pakken. Rond tien uur breekt de lucht en komt er een schuchter zonnetje tevoorschijn. Als eerste ben ik vanmorgen bij de abdij van Orval geweest. Hier heb ik wat rondgekeken en foto`s gemaakt, de abdij is nog niet open als ik er ben, dat duurt nog `n half uur en daar wacht ik niet op. Was hij wel open geweest weet ik niet zo zeker van of ik dan wel naar binnen gegaan was. Nog maar 40 km heb ik gereden er is ook geen meter vlak tot hier, bij de koffie. Als ik zo de kaart bekijk hoef ik niet eens zo ver meer, over 45 km is er alweer `n camping, en in een ander geval duurt het nog 75 km en dat vind ik te veel van het goede. De bediening is hier niet zo vriendelijk, er kan zelfs geen lach af, desondanks besluit ik nog `n koffie te bestellen. Kijkend naar buiten maak ik een soort van haast, de lucht wordt steeds schoner en helderder. De route gaat hoofdzakelijk door een onafzienbare, golvende vlakten met landbouw. Hier en daar een verlaten, klein, dorp of gehucht waar geen barst te verkrijgen is. Na het eten doe ik de beenstukken af, voor `n kwartier, wat valt dat tegen. De lucht is glashelder en de tent is in `n kwartier droog maar zittend in de zon heb ik geen flauw besef van de wind die is opgestoken. Dat merk ik pas op de fiets, ik denk windkracht 4 en pal tegen. Soms is er zoveel wind dat ik in de afdaling, met meetrappen, niet harder ga dan 20 km. De temperatuur is nauwelijks 13° zie ik op een thermometer. In Varennes-en-Argonne is de camping. Bij het inschrijven zegt de dame die mij helpt, heet u Nicolaas, ik heet Nicole en gelijk de vraag of ik onderweg ben naar Santiago. Dat laatste, hoewel ik de route volg, moet ik ontkennen. De hele dag heb ik op de zwaluwen gelet, ze vliegen laag wat minder weer inhoudt. Nu, om 18:50, wordt de lucht snel grijs en grauw en kan je het water van de lucht pakken. De tent heb ik, vanwege de felle wind, in de luwte van het toiletgebouw neergezet. Bij het telefoongesprek met thuis krijg ik een minder prettige mededeling, namelijk dat Willem Z is overleden, hij laat Wendy met 2 zoons, Jos en Bobby, achter. Dit is weer iets waar ik kippenvel van krijg en wat minder makkelijk in slaap kom. Toch maar `n rondje lopen en `n biertje halen. Helaas niets wat uitnodigt om naar binnen te gaan en de rest is gesloten. Ik voel er niets voor om als enige aan de bar te zitten in een duur hotel waar ze je wegkijken. Helaas

Madrid, het weerzien.

regent het, niet hard maar er valt water. Veel op de kleine molen gereden om m'n knie te sparen, die ik gelukkig niet voel.

Vandaag 90,6 km met een gemiddelde van 14,9 en een maximum van 52.1.

Woensdag 5 mei

De hele nacht heeft het geregend, zeker tot 1 uur, want ik kwam moeilijk in slaap. Nadat ik er omstreeks die tijd, 1 uur, even ben uitgeweest sliep ik snel. Het is koud als ik vertrek, 5 à 6°, denk ik. Muts op, dichte handschoenen aan. Het begin is een wat bosachtig gebied waar ik van profiteer want dat houdt de felle wind wat tegen, die ik weer tegen heb. Later zijn het weer van die grote open vlaktes, groter dan gisteren. Geen moment komt het bij mij op om de handschoenen en pet uit en of af te doen, zo koud blijft het. Boodschappen doe ik in Somme-Tourbe, de tijd op de kassabon is nog wintertijd, 10:06 uur. Bij aankomst in Châlons-en-Champagne denk ik er over om hier ergens wat te gaan eten maar de drukte op straat en de belangstelling voor mijn combinatie, van vooral middelbare scholieren, doet mij daar van afzien. Ze doen nog al baldadig vind ik, dus vertrek ik maar. Net buiten Châlons zie ik een mooi plekje, uit de wind en bij 'n kapel, en besluit daar het middagmaal te gebruiken. Ik had het kunnen weten, hier rust geen zegen op. Na ongeveer 10 minuten draait de wind iets en Klaas zit in de kou. Dat is snel opstappen en ergens een lekkere bak koffie halen. Noodgedwongen ben ik ergens, Nuisement, naar binnen gegaan want voor het eerst regent het, op de dag, serieus. De koffie is te koud, ik probeer er nog een maar nu een petit, misschien is die warmer, maar helaas niet dus. Ik ga naar het toilet, vul mijn bidon, reken af en dan vertrek ik. Er vallen nog enkele druppels die overgaan in een flinke bui, dus is er enige aarzeling, vertrek ik of ga ik terug en boek in het hotel wat ik heb gezien. Toch maar vertrekken en het beste hopen, over 20 km is immers al 'n camping. Dat is tegen beter weten in, enkele kilometers verder zie ik de donkere lucht aankomen en je ziet de regen vallen in de verte. Ik hoop dat ik het viaduct, wat in de route staat beschreven, kan bereiken. Ik fiets voor mijn leven en weet haast zeker dat ik het niet haal. Tot mijn grote geluk nader ik een grote schuur waar ik, hijgend en met zware benen van de inspanning, een schuilplaats vindt. Wat een bui zeg, het duurt maar 'n kwartier denk, de hemel breekt open. Gelukkig heb ik, bij vertrek, geen last van het opspattende water. Het asfalt is zo ruw dat het water daar tussen staat. Ik leef wel in spanning of de camping naturelle nog bestaat waarover in het routeboek wordt geschreven en de eigenaresse nog leeft. Aangekomen in Dommartin-Létrée zie ik al snel café Slavia, waar de camping moet zijn. Wat 'n bouwval, ik schrik er van. Voor het café loopt een man, nou ja lopen het is eerder strompelen. Ik vraag naar de camping en hij antwoordt verbaasd „camping”, ben ik verkeerd of hoe zit dat. Hij strompelt naar binnen en begint te roepen, 'n naam denk ik. Na een keer of 5 komt, vermoed ik, zijn zoon. Op de deur had ik, bij het naar binnen gaan, al de stikker van „langs oude

Madrid, het weerzien.

wegen" gezien. Op de vraag aan deze man of hier een camping is krijg ik een bevestigend antwoord en nog `n hele spraakwaterval er overheen. Heel snel wordt ik gewezen op de stikker die op de deur is geplakt. Vragen naar het routeboek en daar in bladeren, bij het vinden van de foto, van café Slavia, slaat hij een soort kreet van genoeg. Het is een vieze oude troep binnen. Buiten wordt het toilet, de waterslang en de plaats voor de tent aangewezen. Dorst heb ik, dus vraag ik om `n bier, het is immers een café. Krijg ik weer die spraakwaterval van woorden waar ik geen barst van begrijp. Toch vraag ik maar wat het bier kost, dit wordt weggewuifd. De tent staat en ik zit al `n poosje te schrijven en zie hoe de zon straks zal verdwijnen en er weer `n fikse bui zal vallen. Ik ben even naar het toilet geweest, het ziet er niet uit. De „zoon" zag ik al met een kruik water lopen naar het toilet en ik heb nu door waarom, de waterspoeling doet het niet. Al 2 keer is hij bij mij langs geweest en opeens weet ik wat hij wil weten, mijn beroep. Snel het routeboek gepakt en daar staat het franse woord voor „fietsenmaker". Gaat de achterdeur open en daar komt „vader" aan, doet een stap naar buiten, z`n gulp open, haalt z`n ding er uit en doet, zowat op de drempel, zijn plas. Ik heb het vermoeden dat dit al tijden zo gaat. Als ik, na het eten, ga afwassen moet ik naar de kraan en die is bij de waterplaats van de oude man, stinken niet mooi meer. Bij het openen van de kraan komt er toch een spuit roestig water uit niet mooi meer, eerst de kraan een poosje laten lopen voor de afwas. Morgen eerst alle water wat ik gebruik koken neem ik mij voor. Vandaag veel wind en alles pal tegen. Natuurlijk moet ik niet zeuren want als Hollander ben ik dat gewend en ik weet ook dat de wegen naar het zuiden overwegend tegen wind zijn. Maar toch zou het leuk zijn als er iets minder wind was. Met de knie gaat het goed, ik denk zelfs dat ik vandaag niets heb gevoeld. 101 km met een gemiddelde van 15 km en een maximum van 39 km. Koud, voor mijn gevoel van 8 tot 13° de hele dag met pet en handschoenen aan gereden. Het regent al een tijdje, niet hard en ernstig want als ik voor mij kijk zie ik heldere lucht, dus tijd om te gaan slapen.

Donderdag 6 mei

Heldere hemel bij het opstaan maar dikke mist als ik 10 minuten op de fiets zit en zeer slecht zicht. Of ik hier een voorgevoel van heb gehad want ik heb wat extra kleren aangedaan. Op de drempel van de deur heb ik € 5,- achtergelaten, want iedereen sliep nog. Na enig nadenken heb ik daar wel spijt van, vooral als je bedenkt dat menig camping, met warme douche, goedkoper is. Mijn verwachting was dat de zoon s`morgens om 6 uur al rond mijn tent zou struinen en vragen of ik nog iets nodig had.

Als ik ga is alles nog in diepe rust. Omstreeks 9 uur trekt de mist op maar de kou, misschien 5°, blijft. Er is gelukkig weinig wind waardoor Klaas aardig opschiet. Ik heb het idee dat de dorpen wat korter op elkaar liggen, of fiets ik zo hard. Warempel komt om een uur of 10 soms het zonnetje door en dat geeft een

Madrid, het weerzien.

lekker warm gevoel, vooral op de wat windstille plaatsen. Nu schrijf ik, bij de koffie, in Charmont-s/s-Barbaise een gedeelte van dit verhaal. Eerst ben ik bij de boulangerie geweest en vraag aan de ober of ik de versnaperingen hier mag opeten, wat hij precies zegt weet ik niet maar ik begrijp dat het geen bezwaar is. De koffie smaakt goed en de croissants heerlijk. De vriendelijke ober komt achter de bar vandaan brengt `n paar servetten. Het is ongewoon voor ons Nederlanders dat je tijden fietst zonder `n auto of ander voertuig tegen te komen en zelfs geen teken van menselijk leven ziet in de dorpen waar je door komt. Alleen het blaffen en meelopen van die rotte honden, maar gelukkig staan ze vaak achter een afrastering. De bidons worden gevuld met heerlijk koud water, door de man achter de bar. Hij ziet mij richting toilet lopen met de kruiken en gebaart dat hij ze vult, prachtig. Troyes is een puinhoop, in het begin gaat het aardig goed maar later allemaal opgebroken wegen, ik raak hopeloos de weg kwijt. Even de weg vragen naar Rosières want ik heb nu geen flauw besef meer waar ik ben. Gelukkig ben ik niet ver afgedwaald. Hier, in Rosières, zit ik, in `n park, op `n bank in de zon en bel eerst met Aart die er niet helemaal uit komt en het een en ander wil weten. Natuurlijk nuttig ik hier ook het middagmaal. Na Troyes ziet alles er iets vriendelijker uit, de landbouw is wat kleinschaliger en niet zo massaal. Een bijkomstigheid is dat ik meer dan de helft van mijn kleren heb uitgedaan. Na de kou van vanmorgen is dit een weldaad, meer dan 10° verschil. Aangekomen in Ervy-le-Châtel, waar een camping is, rij ik Bert tegemoet die mij verteld dat de camping gesloten is. Mijn eerste gedachte is, kraken die hap maar dat valt niet mee. We kunnen wel op het terrein komen maar het hek is zo hoog dat het moeilijk wordt om de fietsen aan de andere kant te krijgen. Bert ziet het niet zitten om nog erg ver te fietsen voor `n camping die 24 km verder weg is. Ik beloof dat ik hem vergezel en dat ik niet doe waar hij bang voor is, namelijk te hard fietsen. Na 2 kilometer komen we langs het bureau voor toerisme en ik stel voor en besluit om daar te gaan vragen voor `n camping, hoeven we maar 8 km terug voor, naar later blijkt, `n gezellige kleine boeren camping. Bert fietst erg hard en ik vraag mij af waar hij bang voor is geweest. Voor mijn gevoel moet ik diep in de beugel en soms hijg ik zelfs, zo hard heb ik nog niet gereden deze vakantie. Hij wil zich duidelijk bewijzen want even later fietste ik mijn vakantietempo en moet ik wachten. Toch eens vragen hoe dat zit met dat harde fietsen, ik fiets nooit zo hard maar wil graag naar de camping. Erg veel Nederlanders hier. Bert gaat naar Santiago en denkt daar 6 weken over te doen. Toch weer enige zorgen, ik heb last van de achillespees aan de rechterkant. Dat heb ik ook gehad de laatste dag naar Santiago maar daar heb ik naar Rome nooit iets van gemerkt. Iets aan de stand van het zadel verandert in de hoop dat ik de achillespees daar mee ontlast. Vandaag 125 km in 7.46 uur en een maximum van 44km.

Madrid, het weerzien.

Vrijdag 7 mei

8 uur is het als ik Bert `n hand geef en op pad ga. Het is grauw, grijs en koud. Zelfs meer kleren aan dan gisterenmorgen en er nu, in Ligny-le-Châtel, geen spijt van. Ondanks de dichte handschoenen heb ik nog koude handen. Ook hier vraag ik netjes of ik de broodjes, gekocht bij de boulangerie, mag opeten. Geen bezwaar, moet je in Nederland mee aankomen! Er lopen hier, in dit café 2 kanjers van honden rond, en Klaas kennende weten de meeste dat ik met het angstzweet in de bilnaad zit te loeren naar die monsters. De man achter de bar heeft het ook door en doet er een naar achter waardoor de ander goed luistert en bij mij de angst voor `n gedeelte verdwijnt. Duizend gedachten gaan er door mij heen vanwege de achillespees. Zal ik Arie bellen en vragen of die wat weet. Haal ik een warmte pleister, helpt dat, en is het kou of overbelasting. Dat laatste geloof ik zelf niet want ik ga overal met een pielverzet omhoog. Het is nu half elf en nog 20km van Auxerre, waarvan ik gisteren nog dacht op het eind van de dag, als de pijn zo blijft dan neem ik daar de trein naar huis. Gelukkig is het nu redelijk tot goed beheersbaar. Toch maar, om alle twijfel weg te nemen, in Auxerre Arie gebeld, die weet geen oplossing, gaat informeren, en belooft terug te bellen. Na 20 minuten gaat de telefoon, in `n smal straatje met zeer weinig ruimte en nog omhoog ook, ik neem niet op en wacht op een gelegenheid om te stoppen en terug te bellen. Heeft Arie Frank N gebeld en door zijn antwoord is er een last van mijn schouders gevallen. Ik schrijf dit in Champs-sur-Yonne op `n picknick plaats waar ik wat eet, half twee. Als alles volgens plan verloopt ga ik naar `n camping in Vézelay, iets minder dan 50km. Wel hoop ik dat het droog blijft, je kunt het water van de lucht pakken zo donker en grijs is de lucht. Nauwelijks staat de tent of de bui barst los. De buitentent heb ik nog niet gespannen maar dat deert mij niet, ik zit droog. M`n verhaal kan ik hier wel kwijt, eerst aan `n jonge man en later aan een stel uit Utrecht, die lopend op weg zijn naar Santiago. Nog even doe ik een poging, in het stadje, om `n glas bier te bemachtigen, maar dat is tevergeefs, alles gesloten. 21.30 de slaapzak in. Vandaag redelijk tot goed weer, alleen koud, vooral in de morgen. 115km in 7.23 uur met een maximum van 52. Totaal nu 908.64 km in 55 uur.

Zaterdag 8 mei

10.15, Corbigny, ondanks de dichte handschoenen kromme vingers van de kou. Om half zeven ben ik wakker, nog `n kwartier in de slaapzak blijven sudderen voor ik er uit ga. Het is koud, in de klim fiets ik mij wel warm maar de afdalingen zijn steenkoud. Stom dat ik de bodywarmer en de wintermuts in de tas heb gelaten. In het bos, waar haast geen wind staat, gaat het wel met de kou. De lucht is nevelig en opeens voel ik de eerste druppels. Voor ik het bos verlaat nuttig ik, uit de wind, nog `n paar croissants. Uit het bos, in een afdaling, zie ik de lucht openbreken. Het is, gelukkig, bij die paar druppels gebleven. In de

Madrid, het weerzien.

laatste klim richting Corbigny zie ik hem voor mij lopen, `n Santiagoganger met de schelp op z`n rugzak. Op de top stop ik en neem een foto van hem. Als hij bij me is maken we een praatje en ik geef hem mijn adres met de belofte de foto op te sturen als hij mij een e-mail stuurt. Zit ik hier, in Corbigny, aan de koffie komt de looper binnen met een fietser, ook op weg naar Santiago, uit Den Haag. Het is een erg drukke man die zich hier in dit café laat gelden door zijn te luide praten. Ik ga afrekenen en naar Nevers. Het is 1 uur in de middag, het regent ongeveer `n uur, en 3 kwartier geleden heb ik Ton, de Hagenaar, achtergelaten in `n klim. Na de koffie zijn we samen opgefietst. Hij heeft zijn schaapjes op het droge. Zijn winkel en braakliggend stuk grond verkocht aan een project ontwikkelaar en een appartement gekocht. Hij heeft zich naar St. Jacoba Parochie laten brengen, door zijn vrouw, en van daar vertrokken naar Santiago. Als het blijft regenen ga ik hier naar de camping en zet Nevers uit mijn hoofd. Zal ik hier wat eten, ik zit namelijk in een restaurant, en de regen afwachten. Jammer dat ik de natte zool niet op de verwarming, die aan is, kwijt kan. Het is afgetimmerd met mooie houten latjes. Natuurlijk twijfel ik want het is nog maar 30 km naar Nevers. Ik ga aan `n andere tafel zitten want daar is de verwarming niet afgetimmerd. Het helpt geen barst, het is zo nat en de verwarming zo gering warm. Een menu van €19 bestelt en nu de regen maar afwachten. Als voorgerecht `n cadet met een plak van `n soort zuur vlees en een pot augurken. Ik ben de enige gast. Als ik naar buiten kijk zie ik de regen gestaagd naar beneden vallen, of het nooit droog wordt zo ziet de lucht er uit. Biefstuk met gebakken aardappelen en sla. Het is `n taai stuk vlees. Als het niet te hard meer regent zet ik de helm op en ga door naar Nevers. Kaas met brood en verder is het `n verrassing want ik zeg overal ja op. Als laatste `n soort warme vla punt met iets van stukjes appel er in. Al met al heb ik heerlijk gegeten, ik zou haast zeggen "gevreten,.. Als laatste, koffie. Nu de rekening nog!. Valt dat even tegen, maar dan moet ik maar Frans leren of niet overal "ja,, op zeggen. € 28,90 en het is `n menu van € 19,--. Ik zal het wel gegeten hebben en ik ben warm en heb ik hier meer dan 2 uur doorgebracht. 10 minuten en 1 km heb ik er voor nodig om het, kleine beetje, verstand wat ik heb te gebruiken. Ik keer terug en ga hier naar de camping. Klappertandend zit ik op de fiets en vraag aan een voorbijganger de weg naar de camping. Camping municipal, open, maar alle gebouwen dicht. Toch ga ik niet verder en zet, in de stromende regen, de tent op. Ik doe dit in de luwte van het toilet gebouw en zet alles, vanwege de felle wind, goed vast met alle beschikbare scheerlijnen. Ik voel mij, nu ik warme en droge kleren aan heb, gewoon `n soort gelukkig dat ik niet verder gegaan ben. Wat `n water zeg. In stilte hoop ik, ik hoor nu autoverkeer, dat de gebouwen straks open gaan. Er zijn al verschillende auto's gekomen en weer vertrokken. Als het spul opengaat dan ga ik `n half uur onder de hete douche staan. Ik ben onder de douche geweest, 17.00 uur, en het regent nog steeds, erger het water komt met bakken uit de lucht. Er is iemand voor de inschrijving, straks eerst doen. Loop ik binnen, die man kijkt z`n ogen uit, op klompen. Betaal ik hier € 3,20 en heb ik voor die vieze zool bij café Slavia € 5

Madrid, het weerzien.

achtergelaten. Bij nader inzien was alles daar teveel. Volgens de man van de inschrijving wordt het morgen beter weer en daar hou ik mij maar aan vast. Ik kan mij van de laatste jaren geen dag herinneren dat het zo langdurig, overdag, en zo hard heeft geregend. Willy is niet thuis, Sonja gebeld en Bren een sms gestuurd en een retour gehad. Als ik goed luister hoor ik de vogels al zingen, is dat een voorbode van goed weer?. Vandaag 67km in 4.14 uur en een maximum van 57.6.

Zondag 9 mei

Half 7 wakker, regen en niet zo zuinig ook. Half 8, luchtbed leeg laten lopen, het is al `n kwartier droog. Terug van het toilet, weer bakken met water, eten en weer de slaapzak in. Kwart voor 10 is het en ik ben al 6 keer buiten geweest, ik zie wel wat verandering, maar het regent nog steeds. Toch maar verder met inpakken want je weet maar nooit. Ik weet dat ik ongeduldig ben maar misschien moet ik mij er maar bij neerleggen dat ik hier morgen pas vertrek. Het gaat nu zo hard, ik moet er niet aan denken hier in te gaan fietsen. DROOG, tent afbreken en vertrekken. Moet ik in die natte koude schoenen, op klompen fietsen is zo moeilijk. Eerst naar de boulangerie. Kom ik buiten, REGEN. Toch ben ik rond 11 uur definitief vertrokken richting Nevers. De lucht ziet er al iets beter uit en na ongeveer 15 km fiets ik over droge wegen. Heb ik mij vergist!, had ik gisteren toch door moeten zetten?. Nog even met een tegenligger, een jongeman uit Nederland, staan praten. Hij heeft de laatste dagen veel regen en slecht weer gehad. Veel, heel veel, kleren heb ik aan. Ik heb een regenjack gemaakt van een plastic zak wat bij nader inzien niet nodig is geweest. Je gaat er zo erg van zweten wat ook weer niet de bedoeling is. Nu, om kwart over 2 sta ik op de brug over de Loire in Nevers en zoek, voor het eerst vandaag, een café voor `n lekkere bak koffie. Na de 2^e bak heb ik nog kromme en koude vingers. Het is geen weer om stil te zitten dus besluit ik hier, ondanks het al late uur, om de 100km vol te maken. Nog 70 km voor de wielen. Het lukt in een redelijke tijd. Pauze`s heb ik niet meer genomen en eten doe ik op de fiets. 6 Uur is het als ik St. Amand-Montrond binnen fiets. Denk nu niet dat het een race geweest is want ik heb vandaag, welgeteld, 13 foto`s gemaakt die ik helaas niet allemaal in dit dagboek kan verwerken. De camping is snel gevonden, wat ik te danken heb aan een heel vriendelijk echtpaar. Bij het binnen komen van Amand vraag ik de weg aan deze mensen en die bieden onmiddellijk aan om mij daar heen te brengen. Eerst naar huis lopen en de autosleutels halen en dan met de auto voor mij uitrijdend gaan we naar de camping. Het is maar goed dat ze mij niet verteld hebben hoe ik moest fietsen, dan had ik het nog 3 keer moeten vragen. Vanaf Nevers is de route niet zo moeilijk geweest, vooral vlakke wegen met hoge hagen langs de weg die de, toch al geringe, wind, waar die voelbaar is, wegneemt. Het is een waterrijk gebied met riviertjes en kanalen. Later op de middag verbetert het weer zo dat ik weer aardig wat kleren retour tas kan doen. Bij het vertrek

Madrid, het weerzien.

heb ik nog `n poos met de helm op gereden, dan komen er geen waterspetters op m`n bril als het regent. Nu ik dit, buiten, schrijf is het bladstil en niet koud, 20.45 uur. Vandaag 108 km in 6.13 uur en maximum 49.9. Totaal 1083 km in 65:30 uur.

Maandag 10 mei

De tent droog inpakken en om 8.15 uur op de fiets. Het belooft mooi weer te worden, het is rustig en er schijnt `n flauw zonnetje. Eerst de nodige leeftocht inslaan want de broodvoorraad is minimaal. Binnen het uur al wat kleren uit gedaan. Het is kwart over 10 als ik, in La Châtre, voor de eerste keer het zwarte geestrijke vocht tot mij neem. Mijn elders gekochte versnaperingen mag ik ook hier, na vragen, nuttigen. Lekker weer om te fietsen, ik denk 15°, en iets heuvelachtig. In Châteaumeillant raak ik het spoor bijster en neem de D943, rechtstreeks, naar La Châtre. Hier gebruik ik het middagmaal, op een bank in `n park, in het centrum. Hier kan ik de juiste route ook niet onmiddellijk vinden. Geloof het of niet maar ik zit op `n terras in Neuvy-St.Saulchre aan een petit bakje Ook hier wordt mijn thermobidon, ongevraagd, met heerlijk koel water gevuld. Het meisje achter de bar vraagt belangstellend of ik op weg ben naar Santiago de Compostela, wat ik moet ontkennen. Na stevige klimmen en mooie afdalingen kom ik aan de laatste klim naar Crozant. Het is hier zoeken en rondjes rijden om de camping te vinden. Eerst wat wassen. Niet meer dan ik morgen, bovenop de kar, kwijt kan om te drogen. Gas op, gelukkig is het eten net klaar en gaar. Dat wordt zoeken morgen want ik heb al 2 dagen geen winkel kunnen vinden waar gas te koop is. Zorgen maak ik mij over het verdere verloop van de tocht, de achillespezen irriteren nu beide, vooral rechts is dik en doet meer pijn. In mijn binnenste hou ik er zelfs rekening mee dat ik het einddoel, Madrid, niet haal. Oloron is immers nog 6 dagen van 100km van hier en dan dat stuk in Spanje nog. Genoeg somber geweest. Eerst even in het dorp kijken of er `n café is voor `n lekker biertje, dat ontspant lichaam en geest een beetje. Café gevonden!. Bestel ik een lekker biertje is de vraag, kronenburg of `n grimbregen. Dat laatste klinkt een beetje Belgisch en vertrouwd, dus dat bestel ik. Al snel worden alle tafels bij elkaar geschoven en begrijp ik dat er `n feest gevierd wordt. Ik als buitenstaander, de enige gast die niet bij het feest hoort, en aan m`n 2^e biertje, kijkt er verbaast naar. Na enige tijd heb ik door dat er iemand jarig is. De drank vloeit rijkelijk en de stemming is, meer dan, uitgelaten. Het gezelschap is zeer divers, mensen die er uitzien als `n zwerver, bankdirecteur, landbouwer, stratenmaker en weet ik veel maar allemaal, voor mijn gevoel, in hun werkkleding. Al snel komt, na de overvloedige drank, het eten op tafel. Komt er een extra bord en tot mijn verbazing moet ik in de kring plaats nemen en mee eten. Het is patat aangevuld met een soort aardappel puree. Die ene man die wat engels machtig is wordt naast mij neergezet en er vind zowaar `n soort gesprek plaats. Na het 3^e biertje neem ik `n paar foto`s van

Madrid, het weerzien.

het feest met de belofte, als iemand mij een e-mail stuurt, de foto's op te sturen. Ik laat mijn e-mail adres achter en ga afrekenen, hoef ik maar 1 bier te betalen. Onder luid gejuich verlaat ik, half elf, het café. Wat een ervaring, toch maar die cursus frans van de plank halen en deze winter wat leren. Vandaag 114,6 km in 6:54 uur met een maximum van 55km.

Dinsdag 11 mei

10:30 uur, St.Priest-la-Feuille. In La Souterraine heb ik wat door de stad gezworven en gekeken in de hoop een tankje gas te vinden. Het is er druk met veel auto's in smalle straten met één richting verkeer. Ik ben hier niet geslaagd. Bij het vertrek uit Crozant ben ik eerst terug gegaan naar het café van gisteravond en heb de naam en het adres genoteerd. Het is nog maar 9 uur als ik de onnodige kleding uittrek, zo aangenaam is de temperatuur al. Komt ook wel door het heuvelachtige karakter van de route. 13:00 uur, Mourioux. Ik zit langs de kant van de weg en verorber een lekker vers broodje. De tent droogt niet zo snel want de zon is net even weg en er is haast geen wind maar aangenaam is de temperatuur wel, ongeveer 18°. Nog geen gas gevonden maar wel in een supermarkt geweest waar 1 kassa open was met daar meer dan 30 mensen achter. Komt daar voor even mijn ongeduldige kant naar boven en laat ik de boodschappen voor wat ze zijn en vertrek zonder inkopen. In de afdaling naar de Gonge plotseling een regenbui, erg jammer want het is 'n geweldige afdaling en ik kan helaas de fiets niet vrij laten gaan. Naar St. Léonard maak ik dat ruimschoots goed, geweldig wat 'n afdaling, ruim 64km snelheid. Hier heb ik eindelijk geluk, gas gevonden en de prijs is goedkoper dan ik verwachtte. Het is half 5 als ik op de, gesloten, camping arriveer. Het toilet gebouw is open en ik kijk of er stromend water is. Er is water, helaas geen warm water. Ik schrijf aan de oever van de rivier Vienne. Na die bui van vanmiddag heb ik 2 uur lang voor 'n onweersbui uit gereden. Achter mij was de lucht aarde donker, bliksem flitsen gingen rond en het donderde niet mooi meer. Nergens ben ik meer gestopt uit angst voor de regen. Hier ben ik nu meer dan 'n uur en de zon is zowat nog niet weggeweest. M'n broer Henk is jarig en die ga ik eerst bellen en feliciteren. Dat is iets waar ik nooit aan denk maar Henk is niet helemaal gezond meer en ik ben blij dat hij er nog is. Gelukkig is hij verrast dat zijn oudste broer aan hem denkt. Ik neem meer leven waar op de camping en loop naar 'n ander toilet gebouw of daar warm water is. Heb ik mij vergist, laat de kraan wat langer lopen en heb ik warm water. Lekker onder 'n warme douche gestaan. Zorgen, zorgen, ik heb, denk ik, nog 1000km te gaan naar Madrid en ik vraag mij in alle ernst af of ik door moet gaan. De rechter achillespees is helemaal opgezet en de linker doet pijn. Wat voor gevolgen heeft het als ik door fiets.! Red ik het wel onder deze omstandigheden. Hoe komt het.? Heeft het te maken met de hoogte of de terugstand van het zadel, de stand van de plaatjes onder de schoenen.? Ik weet het niet meer, ik durf ook niet meer te sleutelen aan die genoemde dingen.

Madrid, het weerzien.

Waarom had ik vorig jaar geen last, toen was ik op `n andere fiets. Naar Santiago ook weer op `n andere en toen had ik de laatste 2 dagen last van de rechter. Vandaag 101km in 6:33 uur en een maximum van 64,6. Totaal 1299km in 78:56 uur.

Woensdag 12mei

St.Germain-les-Belles, 10:30 uur. Het is fris weer en meer wind dan gisteren. Ik heb er niet zo`n last van, de wind is wat oostelijk dus ik heb voor of schuin voor de wind. Bij het opstaan is de lucht staalblauw maar nu wat wolkenvelden en een schraal zonnetje. Bij het uitdoen van wat kleding heb ik een van de racehandschoenen niet goed vast gemaakt, aan de tas, en verloren. Weer wat aan de stand van het zadel geknoeid of het helpt, ik denk het niet, je weet maar nooit. Een bakkie drink ik in St.Germain en vertrek weer. Toch weer iets verkeerd gereden, de C3 naar Etang Piquette gemist en daar kom ik pas achter in Le Breuil. Vanaf daar gaat alles weer goed. Nu eet ik en droog de spullen, op een picknick plaats, bij een oud treinstation in Uzerge. Er staat een lekker windje, heb ik in de rug, en de zon staat hoog aan de hemel. Wat wil een mens nog meer!. De spullen heb ik over de banken gehangen en drogen zienderogen. Gisteren heb ik `n paar sokken gewassen, witte, en daar aardig lang op staan boenen, heb ik ze niet goed vast gemaakt onder de snelbinder boven op de kar en er een verloren. Het enige wat, tot nu toe, vlak is geweest was de vloer in de bar waar ik koffie dronk. Het gaat hier heuvel op heuvel af. Het weer is dorstig en al snel na het vertrek uit Uzerche zit ik al weer op `n terras in Lagraulière. Het is een klein, gezellig, plein met winkels en een paar café`s er om heen. Vanaf Lagraulière gaat het, als een speer, voor de wind en fout. Ergens heb ik de afslag D9 richting St. Pardoux gemist. Ik kom uit op de D920 uit in de omgeving van Sardoc. Die weg ben ik rechtstreeks afgegaan naar Donzenac waar ik de route weer oppak. Nu ben ik in `n wip in Brive-La-Gaillarde waar de camping is. Wat denk je "gesloten,, en met geen mogelijkheid zijn de mensen, die er zijn, om te praten. Bij nader inzien denk ik dat de camping is gekraakt door een groep woonwagenbewoners. Wat nu, nog 20km fietsen naar de volgende camping, heb ik totaal geen zin in. Volgens het routeboek is hier `n hostel waar ik heen ga en gastvrij wordt ontvangen. Die 20 km zie ik niet zitten vanwege de pijn aan de achillespezen. Voor de middag gaat het aardig maar vooral na 3 uur in de middag is het soms erg pijnlijk. Aan de overkant eet ik een pizza en in de kroeg daarnaast drink ik `n lekker koel biertje. In de grote recreatiezaal vouw ik de kaart uit en maak plannen, voor de kilometers die ik in Spanje moet maken, om in Madrid te komen. Ik geloof dat het meevalt, van de grens naar Madrid is zo`n 500km en als ik daar 10% bij tel is het 6 dagen fietsen. Op de kamer, waar ik alleen ben, kijk ik naar de route voor morgen en besluit de makkelijkste weg te nemen naar Turenne en niet verder te gaan dan Labastide-Murat. Dit laatste maakt het mij mogelijk om iets langer in

Madrid, het weerzien.

Rocamadour te kijken wat volgens velen een bezienswaardigheid moet zijn. Lig ik op het bed heb ik de verkeerde gekozen van de 4 mogelijkheden. Het licht van het zwembad, aan de overkant van het hostel, schijnt precies in mijn gezicht. Snel wisselen waar ik niet voor uit de slaapzak hoef. Vandaag 114km in 7:06 uur en een maximum van 61,2km.

Donderdag 13 mei

Tien voor elf is het als ik Turenne binnen rij. Hoewel de dag stralend is begonnen is het nu iets frisser geworden. In het noordoosten, waar de wind vandaan komt, zie ik erg donkere wolken naderen. Via de D38 en de D8 ben ik hier gekomen, de makkelijkste weg, maar ik betwijfel of het iets uitmaakt. Naast mij zitten `n paar Engelsen en die goochelen wat met de € wat wij ons haast niet meer kunnen voorstellen. Hier, in dit café, ben ik naar het toilet geweest, schoon, en verbaas mij over de wasbak en de asbak, de eerste is al meer dan `n jaar niet schoongemaakt en de laatste is al `n jaar niet gelegegd, volgens eigen waarneming. Het weer valt reuze mee als ik weer op de fiets stap. In Martel, 12.30 zit ik, uit de wind in de zon, op een terras en geniet van de mensen die mijn uitrusting bewonderen en zoeken naar de persoon die daar bij hoort. Ik heb mij, in een hoek, een beetje verstopt en geniet, ook, van het zonnetje. Op de vlakte is het koud, ik schat 13°, en dat is knap fris met de strakke wind. Het is niet zo dat ik trek heb in koffie maar zo krijgen de achillespezen een beetje rust. Aan alles merk je dat deze streek meer op het toerisme is gericht en ingesteld. Omstreeks drie uur kom ik in Rocamadour aan na eerst boven, in l'Hospitalet, wat foto's te hebben gemaakt. Het is hier de geijkte toeristische toestand, de winkeltjes rijgen zich hier aaneen en ze verkopen geen van allen iets. Het is een imponerend gezicht die gebouwen zo hoog tegen de rotsen aangeplakt. Dat moet vroeger, met de bouw, een hele klus geweest zijn. Wat `n inspanning. Heb ik toch problemen met het parkeren van m`n fiets, wil ik die bij de poort neerzetten mag dat niet. Dan niet, zet ik hem gewoon ergens anders neer. Ook niet goed. Haalt de parkeerwacht er `n man bij die nederlands spreekt die mij duidelijk maakt dat de fiets tussen de auto`s moet staan. Even goede vrienden maar ik vind het niet zo logisch want ik neen toch `n betaalde plaats in en betalen doe ik voor geen prijs. Dat laatste maak ik hem ook duidelijk, moet ik weer verhuizen en wat denk je, vlak bij de poort waar een parkeerverbod is. Na dit conflict is de man reuze aardig en maakt mij duidelijk dat ik de fiets niet op slot behoef te zetten, ik vertel hem maar niet dat ik dat nooit doe. Het laatste stuk naar Labastide-Murat is het stil en verlaten, klimmen en veel wind tegen waardoor het koud aanvoelt. Vaak denk ik aan afstappen en wat extra kleding aandoen maar dan komt er weer `n stevige klim, iets uit de wind, en dan is het zweten geblazen. Aangekomen in Labastide-Murat vraag ik onmiddellijk naar de camping, 400 meter verderop is het antwoord. Eerst wat boodschappen doen, ik vroeg de weg voor de supermarkt. De camping is niet luxe maar de douche is

Madrid, het weerzien.

heerlijk warm, al merk ik het wel als er ook anderen warm water gebruiken. Kwart voor 8 bel ik de familie Visser en ik wordt te woord gestaan in luid en duidelijk noord hollands, het taaltje wat ik zo goed ken van de familie van mijn vader. Er volgt een hele uitleg hoe ik moet fietsen, dat wordt `n zoekplaatje. Morgen eerst maar `n overzichtkaart kopen dan kan ik op mijn gemak `n route uitzetten naar Puy-l' Evêque. Tess aan de telefoon gehad en die ziet haar vader graag `n heel weekend in Madrid. Zoals het er nu naar uitziet red ik dat niet. Ik denk dat ik maar rustig aan doe en donderdag voor pinksteren in Madrid arriveer. Goed voor de achillespezen en kan ik ook rustig bij de familie Visser te gast, als ze mij niet wegsturen. Vandaag 86.30 km in 6:14 uur en een maximum van 52.5. Totaal 1499km in 29:17 uur.

Vrijdag 14 mei

Centrum van Cahors 10:45 uur. Binnen 5 minuten na vertrek van de camping zit ik klappertandend van de kou op de fiets. Het is een lange afdaling naar Vers. Ik ben blij als ik weer mee kan trappen dan word ik misschien weer warm. In Vers eerst bij de boulangerie langs geweest en `n paar heerlijke appelcroissants gekocht en deze uit de wind, in de zon, verorbert. Hier, in Cahors is het even zoeken en vragen naar bureau voor toerisme, is verplaatst of verkeerd aangegeven, waar ik een kaart koop voor de juiste route naar Puy-l'Evêque. Nu ik de route heb bekeken en in grote lijnen heb vastgesteld vind ik het moeilijk om hier te vertrekken. Heb vooral moeite om de juiste motivatie te vinden want ik heb vanaf de eerste pedaaltrap last van en pijn in de achillespezen. Eerst naar de familie Visser en daar `n dag rust en dan zie ik wel weer. Het is pas kwart over 12 maar ik zit alweer, ditmaal op een bank in de zon met uitzicht op de brug over de Lot, in Douelle. Weer heb ik iets lekkers gekocht om te eten, ja je hebt het goed ik verwen mijzelf regelmatig. In tegenstelling tot de route die Corry mij heeft gegeven ga ik via de D8 naar Luzech waar ik de brug van de Lot over ga en daar de D9 en D11 neem naar Puy-l'Evêque. Hier neem ik de afslag naar Loupiac en zie al snel de, verkeerde, steengroeve. Hier word ik een beetje onzeker van, heb ik het allemaal wel goed begrepen gisterenavond.! Natuurlijk komt de goede steengroeve en dan zie ik al snel, na 1 km, de afgesproken Nederlandse vlag, bij de ingang van het pad naar het huis, hangen. De ontvangst is allerhartelijkst. Wat `n aardige familieleden heb ik hier in het zuiden van Frankrijk. Mooi groot huis waar naar mijn idee regelmatig familie uit noord holland te gast komt. Aan het oorspronkelijke huis zijn de nodige veranderingen gedaan waaronder een grote garage voor de hobby van Gerard, twee oldtimers. Blijkt later dat er in holland ook nog zo `n ding ergens in een garage staat. Volgens mij heeft hij er sinds zijn aankomst in frankrijk nooit meer wat mee gedaan. Het warme eten, wat ze normaal s'middags gebruiken, hebben ze voor mij opgeschoven naar de avond. We zitten, ongebruikelijk voor mij, meer dan 2 uur aan tafel. De stamboom waar ik mee bezig ben, waardoor ik

Madrid, het weerzien.

deze verre nicht ontdekt heb, komt natuurlijk veelvuldig ter sprake. Vandaag 80 km in 4:47 uur en max. van 47,6.

Zaterdag 15 mei

Het is niet te geloven ik zit, drie uur in de middag, in de zon en heb net gegeten. Gerard, heel bezorgd, heeft vanmorgen m'n achillespezen ingesmeerd en wat gemasseerd. Corry heeft `n uur geleden m'n wasgoed opgeëist dus dat zit in de machine. Het is een doenig vrouwtje, ook Gerard heeft het druk want rond het huis is 5 ha bos wat er onderhouden bij ligt. Het is een heerlijk rustige omgeving waarvan ik mijzelf afvraag of ik het hier `n jaar zou uithouden. Je kijkt hier nooit verder dan 25meter en dat is voor een rechtgeaarde en geboren hollander van de vlakte geen prettig gegeven. Het is wel `n mooi gezicht om de, vaak meer dan een, roofvogels door de lucht te zien cirkelen en zweven. Tussen de stenen van het oude gedeelte van het huis heeft een mezen echtpaar een nest en die zie ik dan ook regelmatig heen en weer vliegen. De hele dag doorgebracht met eten, drinken en bomen over het stamboomonderzoek. Er komen oude foto's, bidprentjes en rouwbrieven op tafel. Uiteraard worden al deze dingen uitvoerig besproken. Na de zoveelste, uitgebreide, maaltijd is het bedtijd.

Zondag 16 mei

Na de ijsklontjes van gisteren zijn de achillespezen niet zo dik meer maar er is heel duidelijk een flinke ontsteking aanwezig. Na een telefoongesprek met Arie neem ik een duimstok en inbussleutel ter hand en breng de fiets, zo goed mogelijk, terug in de oude vertrouwde maten. Het is `n stralende ochtend en het ontbijt doen we dan ook, om 9 uur wat `n tijd, buiten op het terras. Corry, dat heb ik al eerder verteld maar ik kan het niet genoeg benadrukken, is een zorgzaam, doenig en praterig wijfie. Met Gerard fiets ik een rondje en we bekijken in Frayssinet de Citroën collectie van een handelaar. Er staan er wel 100 en allemaal oud. Praten doen we niet veel, het is namelijk de eerste keer dat Gerard op de fiets zit dit jaar en erg heuvelachtig. Half 3 gaan we alweer aan tafel voor de warme maaltijd en, pas, om kwart over 5 aan de finale, koffie. Gerard rust een uurtje want om 7uur begint studio sport, wat ze hier ontvangen, en dat is zelfs hier in Frankrijk heilig. Vandaag 30km in 1.42 uur en maximum van 53km.

Maandag 17 mei

Na uitgebreid zoenen en handen geven vertrek ik om 8.20 uur. Gisterenavond hebben we tot half twaalf op de kaart gekeken hoe ik het beste naar Madrid kan fietsen. Jammer voor Gerard, maar ik moet bekennen dat ik de route al min of meer in m'n hoofd had zitten. Gerard, ondanks al je goede bedoelingen moet ik je bekennen dat ik de route, uit het boek, bij Auvillar weer oppak. Gerard heeft

Madrid, het weerzien.

het goed met mij voor en stippelt de kortste route, via N wegen, voor mij uit naar de Pyreneeën. De route die ik volg is via de D44, Loupiac, Pescadoires, Lagardelle, Grézels, Floressas, Saux, Belvèze en Lauzerte. Nu zit en schrijf ik, 13:00uur, ergens langs `n landweg heerlijk in de zon. Ik blijf de D953 volgen tot Valence d`Agen. Tot dit besluit ben ik gekomen omdat het niet zo druk is langs deze weg. In Auvillar pak ik de route op en gelijk begint het klimmen en dalen weer, ja zelfs pittige hellingen. De camping is verder van Lectoure dan ik dacht en het klimmen er heen is, met deze temperaturen en in de finale, nog pittig. De camping wordt in het routeboek beschreven als "als vrij prijzig,, maar ik vind het nogal meevallen, € 6,-- met douche en voor alles gratis warm water. Thuis kan ik niet gemist worden, 7 berichten op de voicemail. Met de achillespezen is het een ramp, zeker met de rechter. Links voel ik haast niet meer, zou dat nu al komen van het lager zetten van het zadel. Ik bekijk het van dag tot dag maar wil wel graag op de fiets in Madrid aan komen. Kom ik de Col de Somport over dan is, denk ik, alle achillespees leed geleden. Als ik van de fiets af kom lijkt ik wel 100 jaar zo stijf zijn de pezen. Hier op de camping is `n toilet gedeelte wat een spiegelzaal lijkt en het is toch alleen maar een ruimte om je, alleen elektrisch, te scheren. Dat laatste doe ik hier dan ook, correctie baard inkorten. Vandaag, 118.3 km in 7.06 en een maximum van 53,5.

Dinsdag 18 mei

Zou dat sleutelen aan de fiets, eergisteren, dan toch effect hebben. Volgens mij heb ik minder pijn of is het gewenning. Kwart voor 8 op de fiets met gelijk `n klim van ruim 2km voor de boeg. Net als alle dagen is het klimmen en dalen. Stil, als er `n auto nadert lijkt het een vliegtuig wat overvliegt. In de afdalingen hoor ik alleen het zoeven van de banden. Precies om 10 uur zit ik, in Castéra-Verduzan, op `n terras aan de koffie en eet, heb ik gevraagd, hier de croissants die ik al in Lectoure heb gekocht. Het weer is geweldig en ik zit lekker dus neem ik, tegen mijn gewoonte in, nog `n grote koffie. Mijn benen voel ik al branden in de zon, dat wordt straks smeren voor ik verder ga. Naast het terras is een supermarkt, klein, en daar doe ik wat boodschappen. Bij het vertrek wordt ik aangesproken door een mijnheer in het nederlands die mij in 20 minuten tijd zijn hele leven, na zijn scheiding in nederland, van de laatste 20 jaar vertelt. Hij is nu getrouwd met een Spaanse en die schrikt als ik vertel dat ik, op de fiets, op weg ben naar Madrid. In Madrid kan je niet fietsen zegt zij, het is daar zo druk met het auto verkeer. L`Ilse-de-Noé. Aan de rand van het dorp en aan de oever van de rivier heb ik een groot, mooi kort gemaaid, grasveld tot mijn beschikking om de tent te drogen, te eten en bruin te worden. Dat alles moet lukken want de zon staat loodrecht boven mij aan een wolkeloze hemel. Als ik naar de hoge populieren kijk dan staat er geen zucht je wind. Al enige uren fiets ik, vanwege de felle zon, met `n pet op. Het eten is op, de tent is droog en ik moet mij zelf dwingen om, in de zon, te blijven liggen. Ik had mij voorgenomen om hier op

Madrid, het weerzien.

zijn minst `n uur te blijven, ik leer het nooit. Nog maar 40km heb ik te gaan naar Maubourguet waar een camping is. Het laatste stuk gaat als `n speer, het is zo vlak als de polder thuis. Daar aangekomen is de camping snel gevonden, gesloten en geen stromend water. Er zijn mensen aan het werk en ik hoop dat ze een kraan opendraaien als ze weggaan. Over `n half uur kom ik nog wel eens kijken en dan neem ik een besluit, tent opzetten of een hotel zoeken. De volgende camping is 30km verder en daar heb ik, 18.00 uur, geen zin in. Ik rij wat rond, doe wat boodschappen, zie dat het hek van de camping op slot is, pak een terrasje, waar ik aan het 2^e glas tonic bezig ben. Zonder vragen, ze staan op tafel, vult het aardige meisje de bidon`s met koud water. Ik vertel haar maar niet dat ik straks naar het hotel ga hier iets verderop. Het valt mij op dat het lopen, vanwege de achillespezen, een stuk makkelijker gaat dan gister, dus wie weet. Ik heb een kamer in het hotel hier. Eerst heerlijk uit eten, soep, salade met vis, biefstuk met patat en ijs toe. Dit heb ik weggespoeld met 2 bier, grimbergen. Ik wandel nog `n half uur door de stad en maak wat foto`s. Wat gaat het weer morgen doen.? Ik zie zulke vreemde wolkenformaties boven de Pyreneeën. Half 10 is het als ik mij gereed maak om te gaan slapen. Alles heb ik opgeladen, telefoon en de batterijen van het fotoestel. Morgenochtend vanaf 7 uur is het ontbijt en ik hoop dat ik een van de eerste ben. Vandaag is het schitterend weer geweest, ik denk 25° en haast geen wind. 106.6 km in 6:59 en een maximum van 65,7 km. Op naar Oloron morgen en wel via de makkelijkste weg. (zie routeboek)

Woensdag 19 mei

Stralend weer, 10 uur al in Gardères. Buiten de paar klimmen naar Lahitte-Toupière is de route vrij vlak. Het ontbijt in het hotel stelde niet veel voor en het wordt tijd dat ik wat eet maar de voorzieningen, onderweg, zijn minimaal. Vlak voor het steile klimmetje, in Nay, zie ik links van de weg een terras en besluit tot `n pauze. Ik mag m`n elders gekochte brood hier, op het terras, opeten. Nauwelijks begin ik aan de koffie of er vraagt een oude man aan mij of ik een Nederlander ben, ik antwoord bevestigend en stel gelijk de wedervraag, u ook. Hij is een Fransman, Breton, en hier voor zijn gezondheid. Heeft 13 jaar in Vlaanderen gewerkt en daar Nederlands geleerd, hij spreekt het vloeiend. Ik kan er geen Vlaamse tongval in ontdekken. De Nederlandse taal vindt hij zo mooi dat hij het goed wilde leren, wat hem voortreffelijk gelukt is. Guy Lambuien is erg aardig en is blij om, na anderhalf jaar volgens zijn zeggen, weer eens Nederlands te kunnen praten. Hij biedt mij een bier aan, die ik weiger. Dan maar een glas cola. Op mijn vraag of ik een foto van hem mag maken wordt hij nog ijdel ook, zet z`n bril af en kamt zijn haren, voordat Klaas de foto maakt. Adressen worden uitgewisseld voordat ik vertrek. Het was een bijzondere ontmoeting met de 80 jarige Guy. Tussen Nay en Buzy is het alleen maar klimmen, ik heb het gevoel dat ik niet of nauwelijks vooruit kom. Ergens

Madrid, het weerzien.

lans de weg eet, drink en rust ik wat. Na deze pauze, als ik de D920 oprij, gaat het als vanzelf. Superbenen heb ik voor m'n gevoel. Ik vraag mij af, is het hier vlak of daal ik constant af of heb ik voor de wind zo makkelijk gaat het. 16:00 uur is het als ik ben ingeschreven op de camping. Eerst `n sms bericht, waar ik ben, naar de 3 dochters. Snel heb ik van 2 antwoord en van de 3^e weet ik dat de ontvangst van de mobile slecht is. Wat voor weer krijgen we morgen vraag ik mij af als ik naar de wolken kijk die boven de Pyreneeën hangen. Brutale vogels, mussen, hier ze komen uit m'n hand eten. Vandaag 93 km in 5:49 uur en een maximum van 57,6km. Totaal 1939km in 119:35 uur.

Donderdag 20 mei

Noodgedwongen schrijf ik al om half 8 in het dagboek. Bij het opstaan bewolkt maar niet zozeer dreiging tot regen. Tijdens het inpakken vallen de eerste druppels op de tent. Verschrikt ga ik naar buiten en zie `n flinke bui hangen en totaal geen wind. Het regent inmiddels al meer dan `n kwartier. Weer `n natte tent straks in de kar en extra kilo`s in de klim van de Somport. Toch maar inpakken en met het natte zootje in de druilerige regen op pad. Nauwelijks heb ik 2km gereden of de weg is droog, geen druppel gevallen. Bij de camping stonden de plassen op de weg. Nu, om 10 uur en 26km verder, droog ik de tent in de tuin van `n verlaten huis in Accous. Het gras is kort gemaaid dus wat wil ik nog meer. De zon prikt ongenadig en gaat af en toe schuil achter `n wolk. De echte klim moet nog beginnen, dit is slechts de aanloop die vrij vlak is. Menig wielrenner, ook groepen, gaan mij het eerste uur voorbij op weg naar de top. Heen en terug is het, denk ik, 95km. De aanmoedigingen zijn dan ook niet van de lucht. 3 Croissants en 2 blikjes tonic dikker ga ik een droge tent inpakken en op pad. In de klim stop ik om een foto te maken van `n oude spoorwegtunnel, kijk ik om zie ik dat ik 10% heb geklommen, op een bord wat de afdaler waarschuwt. De renners die mij, in het begin, voorbij gingen komen nu naar beneden. Allemaal met een luide groet van herkenning voor die man met die opvallende uitrusting die, in hun ogen, geen meter is opgeschoten. Op deze plek heb ik nog ongeveer 15km te gaan naar de top van de Somport. Het is 1 uur als ik wordt opgeschrikt door `n paar donderslagen en `n kwartier later besluit ik om, kort voor de tunnel bij de afslag naar de col, van de route af te gaan en het onweer in een verlaten schuur af te wachten. Het is nu 20 minuten later en ik denk er over om te vertrekken, de bui drijft af. Nauwelijks heb ik dit geschreven of de eerste druppels vallen. Kwartover 2 is het als ik, pas, vertrek. `n Half uur later, donder en bliksem en `n paar stevige druppels. Ik zoek, terwijl ik fiets, constant naar `n schuilplaats maar heb die gelukkig, nog, niet nodig. Helaas worden de druppels steeds talrijker en groter. Gelukkig zie ik even verderop een huis en fiets er zo snel mogelijk naar toe. Het regent inmiddels hard. Een jonge man ziet mij aan komen en opent, zeer snel, een garagedeur voor mij zodat ik fietsend naar binnen kan. Hij nodigt mij uit voor de koffie en, Klaas kennende,

Madrid, het weerzien.

dat sla ik niet af. Ondertussen zijn we meer dan een half uur verder en het regent gewoon erg hard. Het is hier, ongeveer, 3km onder de top en dan nog 30km afdalen, verteld de jonge man, van de koffie, mij. Ik had gehoopt, en uitgerekend, om 2 uur boven op de col dat moet ik nu wat bijstellen tot 4 uur met al die regen. Uiteindelijk vertrek ik, ongeduldig als ik ben, om half 5, in de regen. Had ik eerder de gok moeten nemen om, uit het centrum van waaruit wandelingen worden georganiseerd, te vertrekken naar boven. ! Hoe hoger ik kom hoe droger de weg, maar dat is achteraf gepraat. Het is 10 over 5 als ik boven de gebruikelijke foto's, van de top, maak. Ik ben zo verstandig geweest om de beenstukken niet aan te doen in de klim anders is het in de afdaling met die natte dingen zo koud. Beenstukke en bodywarmer aan, pet en helm op en afdalen. De regen is opgehouden maar wel is overal de weg nat, dus voorzichtig met dalen Klaas. Jammer die natte weg met die mooie rechte stukken, ik had op mijn gemak de 75km, snelheid, gehaald. De weg leent zich er voor, mooie goed lopende bochten en lekker breed. Fiets ik in de afdaling in een fuik van de douane maar ik mag doorrijden. Aangekomen in Jacca is de camping snel gevonden. In het café, bij de camping, verbaas ik mij voor de zoveelste keer over de gewoontes van de Spanjaarden. Wordt er een gekoeld, met ijs beslagen, glas uit de vriezer gehaald, gevuld met `n drankje wat ze in een keer achterover slaan. Je ziet gewoon dat het in de slokdarm brandt. Nemen ze een bier, zonder glas, wordt er een servet om de hals gevouwen en het uiteinde in de, ontdopte, hals geduwd en een keer rondgedraaid. Een leuk voorval in Urdo bij het boodschappen doen. Het oude vrouwtje rekent het bedrag per boodschap uit op de rekenmachine, schrijft dat op en rekent het uiteindelijke bedrag op papier uit. Vandaag, voormiddag goed weer en in de namiddag regen en onweer. 87km in 6:07 uur en een maximum van 67km.

Vrijdag 21 mei

Voor het vertrek wat gepraat met een Duitse man die, net als vele anderen, denkt dat ik naar Santiago de Compostela ga. De eerste stop, 11:00 uur en ik heb er 45 km opzitten. Nergens is iets te koop. Tot m'n schande moet ik zeggen dat ik zo onverstandig geweest ben om in Jacca geen inkopen te doen. Ik heb daar wel `n rondje gereden, voor vertrek, maar er was, 8 uur, nog veel gesloten en dan denk je, komt wel. Het is gelijk klimmen van uit de camping en wel naar de Puerto de Oroel. De afdaling is naar Anziánigo, waar ik ga kijken voor wat eten en drinken. Er is niets, het is klein er zijn onverharde wegen en er is geen duidelijk straten patroon. Het was stevig klimmen, in de kleinste versnelling, om er te komen en moeilijk om in de onverharde straten op de fiets te blijven. In Santa Maria de la Pêna heb ik de eerste koffie met `n, denk ik, eierkoek. Ergens, onderweg, heb ik een levende slang gefotografeerd, echt levend. Ik heb `n test gedaan met `n steentje gooien, het tongetje schoot gevaarlijk uit zijn bek. Ik schat de lengte op ongeveer 50cm. De stilte is onderweg enorm, zelfs de rits van

Madrid, het weerzien.

de tas maakt bij het openen en dicht doen een donderend geluid. Het laatste stuk, naar Santa Maria, langs de rivier is de grond in gebruik maar in het begin is het ongerept en zie je geen mens. Ik ben hier gekomen via de A1250. Eindelijk, in Ayerbe, kom ik in `n plaats met wat voorzieningen. Ik ben bij de bakker geweest, wat `n chagrijn die vrouw. De mensen van de bar waar ik nu ben, en zit te schrijven, zijn heel wat vriendelijker. Ik bestel `n soort gebak met veel ei er in wat wordt warm gemaakt, in de magnetron, en er zeer voedzaam uit ziet. Bij de buurman, `n winkeltje, haal ik `n pot honing voor op brood voor € 3,30. Razend nieuwsgierig ben ik waar ik de nacht doorbreng. Vanaf hier, Ayerbe, ga ik verder via de A125. Het eerste wat mij opvalt, dat er wat meer bewoning is en er meer dorpen zijn langs deze weg dan aangegeven op de kaart. Ik probeer nog `n café te vinden voor een kleine pauze maar dat valt niet mee. In de omgeving van Casas de Esper pak ik nog `n kwartiertje pauze. De laatste 18km naar Ejea gaan als `n speer. Het is `n nieuwe weg, heel vlak met langs de kant veel irrigatie kanalen. De laatste 10km rij ik achter een landbouwvoertuig, uit de wind, naar Ejea met een snelheid van meer dan 30km. Geen camping, dan maar `n hotel en de prijs valt mee €30,- Gelukkig heb ik de laatste dagen zowat geen last meer van de achillespezen, de rechter die er het ergste aan toe was voel ik haast helemaal niet meer. Gelukkig gaat het lopen ook een stuk beter. Van Tess heb ik een sms bericht gehad hoe ik het beste kan fietsen naar Madrid. Dit idee heb ik zelf ook al in grote lijnen zo bedacht. 9 Uur heb ik gereserveerd in het restaurant van het hotel voor het dineer. Menu speciaal voor € 15,-. Gegeten dat ik heb!, salade met tomaat, `n soort kool met blokjes kaas, entrecote met `n soort gebakken aardappel en saus met `n soort rood tongetje er bij. Als toetje een puddinkje met slagroom en dat alles heb ik „weggespoeld” met 2 glazen bier. Het is wel `n grap die ik al eens eerder heb meegemaakt, ik ben namelijk de enige gast. Het meisje weet niet wat ze met mij aanmoet, ik zeg overal „si” op. Vandaag goed weer tot, schat ik 25°, 118,6km in 6:46 uur en maximum van 51,6. Totaal 2145km in 132.28 uur.

Zaterdag 22 mei

Fuendejalon, 12 uur. Van Ejea tot Tauste gaat het als `n speer, het voelt als `n afdaling. Het eerste uur heb ik 24km gedaan. Het is zo vlak als de legmeer met hier en daar een dijk. Even ben ik geschrokken, ik fietste namelijk, in de lichte regen, over een slang van meer dan `n meter lang. Ik ging nog even terug maar hij vloog sissend weg. In Tauste is het niets, alles nog dicht. De eerste inkopen doe ik in Gallur. Zowel in Tauste als in Gallur heb ik wat gekeken rondgereden en de nodige foto`s gemaakt. Wat hier opvalt, zijn de ooievaars. Bij het inpakken, ongeveer kwart over 8, vallen de eerste druppels. Gelukkig zet de regen niet door. De echte aanval komt om 9 uur en houdt aan tot Tauste. Hier doe ik de arm en beenstukken af. Gallur is een gezellige plaats en ik winkel en gebruik hier wat. Hier bewondert een kleine jongen, ± 10 jaar, mijn fiets en

Madrid, het weerzien.

begint een heel verhaal tegen mij. Helaas versta ik hem niet, kan hem dan ook niet antwoorden dan, si en no. Kijken naar de fiets, voelen aan de banden en weer vragen en praten, prachtig gewoon dat kleine jog. Er komen wat ouderen bij staan en die vragen Santiago en daar kan ik gelukkig wel een antwoord op geven, namelijk, no. Kort daarna zit ik al weer, in Fuendejalon, en gebruik koffie en tonic. Als ik de kaart bekijk dan is het voorlopig de laatste plaats met enige vorm van voorzieningen, waar ik dan ook dankbaar gebruik van maak. Kom ik buiten regent het, toch ga ik op pad want de hoeveelheid water die er valt is gering en ik wordt er net niet echt nat van. Wel doe ik m`n bril af en haak die achter de kaart klem, doe ik al jaren zo. De weg wordt slechter en smaller en daalt ook `n soort af. De snelheid is tussen de 40 en 50 km, moet ik wel in de grootste versnelling meetrappen. Soms de kont `n beetje van het zadel om de fiets tussen de kuilen door te laveren. Plotseling zie ik m`n bril over mijn hoofd heen vliegen, ik ga zowat 50km, en een auto komt mij tegemoet. Ik zie het voor mij in gedachten, auto over de bril!! Vol in de remmen, stoppen, en kijken. Gaat de auto rakelings langs de bril heen. Wel 6 keer heb ik die door mijn handen laten gaan maar gelukkig ontdek ik alleen `n kras op het linker glas. Ik rij hier, gedragen door de wind, als `n jonge god, over deze weg. Het laatste uur heb ik, ondanks de regen, met een gemiddelde snelheid van, zowat, 30km volbracht. Zelden komt de teller onder de 30. Na `n half uur stopt de regen en langzaam wordt de weg droger. Vooral in het begin kan ik zien, aan de plassen op de weg, dat het hier harder heeft geregend dan ik heb meegemaakt. Op deze weg, de A121, heb ik werkelijk, op `n enkele auto na, geen mens gezien en dat ruim 30km lang. In La Almunia geniet ik van de gebruikelijke pauze en maak de nodige foto`s. Ik wil nog 35km verder daar is, denk ik, een camping. Nu ik naar buiten kijk zie ik alweer `n bleek zonnetje dus tijd om op te stappen. In Morata is het even zoeken en rij ik een aantal kilometers verkeerd. Hier word ik geconfronteerd met een onverharde weg die 10km zou duren. De weg is afgezet maar er is geen andere mogelijkheid, ze zijn de weg aan het veranderen. Aangekomen in Savinan, waar de camping moet zijn, aarzel ik op `n kruispunt, stopt een aardige automobilist en verteld mij waar de camping is. Bij de inschrijving heb ik sterk het idee dat ik belazerd wordt. Moet ik voor de tent en de man €7,25 betalen en voor de fiets€ 4,36. Dit staat, voor mijn gevoel, niet in verhouding tot de €30 die ik de afgelopen nacht heb betaald voor het hotel. Lopend ga ik nog even richting dorp maar ik heb geen zin om mij nat te laten regenen dus laat ik het bier maar voor wat het is. Het valt mij op dat er op deze camping zoveel nederlanders zijn. De lucht is donker en grijs, er komt nog meer regen. Al `n paar keer heb ik zitten puzzelen hoe ik een beetje redelijk, parallel aan de N11, in Madrid kan komen. Op een paar plaatsen zie ik wat onderbrekingen die ik niet, op een voor mij aanvaardbare wijze, kan invullen en overbruggen. Dat zeuren van de linker achillespees gaat maar niet over, ik voel hem knarsen bij het bewegen. Vandaag, niet koud. Gewoon in korte broek en korte mouwen gefietst ondanks de regen. 124,5km in 6:33 uur, maximum 53,5

Madrid, het weerzien.

Zondag 23 mei

Geen 15 maar 25km voor ik in Calatayud ben. Het zijn kilometers door `n rotsachtig berglandschap waar je ogen te kort komt. Onderweg kom ik een nederlands echtpaar tegen die op weg zijn naar huis. Spontaan stoppen we om een praatje te maken en ervaringen uit te wisselen. Het zijn in anderhalf uur tijd de eerste mensen die ik zie. De linker achillespees werkt niet mee, die voel ik vanaf het begin. 8.15 uur ben ik in korte broek vertrokken maar wel met lange mouwen. Soms komt er een flauw zonnetje door die de temperatuur wat opkrikt. Pittige klimmen zijn er bij waar ik het uiterste van de versnelling moet aanspreken, 22 X 32, een versnelling die ik zelfs bij de klim van de Somport niet nodig heb gehad. De N11 loopt op zijn eind en ik vraag aan de mensen, in de plaats Contamina, hoe ik naar Madrid moet fietsen. Via de autovia is het antwoord, mag dat dan, er is gewoon geen andere weg. Hier fiets ik 1km op en zie een parkeerplaats met een picknick tafel waar ik stop en ga eten. Ik zit nog geen minuut of daar komt een chauffeur aanlopen die een belangstellend praatje maakt en naar het doel van de reis informeert. Na `n paar minuten praten worden er handen geschud en hij gaat weg, enkele minuten later komt hij terug met `n blik bier. Je snapt dat drink ik niet op en vertel hem dat ik het bewaar tot vanavond. Hij gaat weer en komt terug met een kom dampende koffie en `n appel. Vladimir, komt uit Tsjechië en is onderweg naar huis. Er vind `n heel gesprek plaats in steenkoolengels, een beetje Duits en wat gebroken nederlands. Na het uitwisselen, van adressen en e-mail gegevens, het maken van de nodige foto's en uiteraard handenschudden, vertrek ik. In anderhalf uur overbrug ik een afstand van 35km, van Contamina tot Arcos de Jalon. Erg prettige kilometers vind ik het niet vandaar dat ik stevig doorfiets. Het wordt ruimschoots goedgeemaakt op de N11 tussen Arcos en Lodares, waar ik weer de autovia op moet. De N11 gaat op en neer, ik fiets, stroom opwaarts, langs een riviertje door een kloof met grote geelkleurige rotswanden. Soms is het een adembenemend gezicht. Volgens mij komen hier niet veel, misschien helemaal geen, toeristen. Ik heb misschien 10 auto's geteld op dat hele stuk. Regelmatig moet ik mij beheersen want ik heb de neiging om constant foto's te maken. Met het noteren van de plaats van de foto er bij kom ik dan helemaal niet vooruit. Lekker cola met een tortilio, iets met ei, gebruikt in Lodares. De autovia weer op en 3km later er weer af voor een hostel in Medinaceli. Een nacht voor € 24,-. Het nadeel is het ontbijt morgen, pas om 9 uur. Slaap ik toch uit. Ondertussen drink ik, op de kamer, het biertje van Vladimir. Na het nuttigen van het bier lig ik even languit op bed en heb het vermoeden dat ik, vannacht, met mijn voeten buitenboord moet slapen. Het bed is heel erg kort. Hostal Nicolas, heel toepasselijk, in Medinaceli. Even `n biertje gehaald en wat buiten gelopen. Het begint te waaien en er naderen erg donkere lichten, binnen de kortste keren regent het dat het giet. Wat voor weer krijgen we morgen?. Nu is het niet veel

Madrid, het weerzien.

soeps want er is ook de nodige donder en bliksem. Wil ik gaan eten, ongeveer 7 uur, is de keuken pas om 9 uur open, dan wacht ik maar. Bren gebeld en tot 2 keer toe een antwoord apparaat, ongeduldig als ik ben, Son maar gebeld. Even later heeft Brenda terug gebeld, was niet thuis. Goed en lekker gegeten heb ik, al was het 9 uur, en natuurlijk de eerste die aanwezig was. Voor ik ga slapen nog even buiten kijken en ik krijg wat meer hoop voor morgen. De lucht breekt en ik zie zelfs iets van de maan. Vandaag redelijk goed weer, ik denk rond de 20°. 112,4km in 6:18 uur met een maximum van 53,5. Totaal 2382km in 145:19 uur. Als ik in Madrid ben heb ik gewoon meer dan 2500km gereden en dat is iets wat ik niet verwacht had.

Maandag 24 mei

Ik ben al even wakker en ga er maar uit en de tas pakken. Het grote wachten is op de sleutel van de garage waar de fiets in staat. Die kan ik pas om 9 uur ophalen. Het is natuurlijk `n ramp, ik moet wel 5 keer bellen voor er iemand uit bed komt om mij de sleutel, om 9:20, te overhandigen. Het ontbijt gaat ook niet zoals ik verwachtte, dan moet ik maar zorgen dat ik Spaans spreek, dat moet ik gewoon extra betalen. Lachen zou ik ze ook wel willen leren, hier achter de bar. Ik besluit dan ook om met een half lege maag te vertrekken en elders mijn geluk te beproeven. Als ik dat had geweten had ik op de kamer ontbeten en was ik, bij het verkrijgen van de fiets, gelijk vertrokken. Het weer ziet er redelijk uit, bedekte lucht met weinig wind. De weg is droog dus na de bui van gisteren avond heeft het niet meer geregend. Sigüenza, 11 uur, waar ik op de koffie wacht en de eerste letters in het dagboek pen. Hier probeer ik tevens het ontbijt een vervolg te geven met `n paar croissants. Gelijk klimmen hier uit Sigüenza. De weg zou blijven golven met als uitsmijter de klim naar de N11. regelmatig vraag ik mij af, kijkend naar de geringe begroeiing, hoe hoog het hier, langs de CM1101, is. De roofvogels, in tegenstelling tot gisteren, mis ik hier hoog in de lucht. De weinig inspirerende omgeving doet mij besluiten om de kortste weg te nemen naar Guadalajara, via de N11 en E90. Ik kom ook tot dit besluit als ik zie hoe de kilometers vandaag onder de wielen door vliegen op deze vrij vlakke weg waar ik, na de CM1101, op terecht kom. Van de CM1101 tot Guadalajara in nog geen anderhalf uur. Dit noemen ze nu een kilometervreter. Op dit moment wacht ik op de opening van het bureau voor toerisme in Guadalajara. Hier hoop ik op wat informatie over `n camping of hostel. Wat het laatste betreft geef ik mij zelf weinig hoop. Deze man vind ik ook niet vriendelijk, is dit de volksaard van de Spanjaarden uit deze streek?. Op mijn vraag naar `n camping schut hij met z`n hoofd en bij de vraag naar `n hostel krast hij `n paar cirkels op een plattegrond en daar moet ik het mee doen. Voor ik hem een aanvullende vraag kan stellen zit hij te spelen met zijn mobile telefoon. Toch stel ik, in gebroken engels, m`n vraag maar zonder opkijken mompelt hij iets en gaat gewoon door met spelen. Dan maar buiten aan een voorbijganger de weg vragen, die is beduidend vriendelijker en loopt zelfs `n stukje met mij mee. Op de kamer heb ik

Madrid, het weerzien.

wat gegeten. Een sms van Tessa met de mededeling "morgen om half vijf bij de stierenvechters arena,,. Tess gesproken en het adres gekregen van 'n camping in Madrid. Het heeft even geregend, een onweersbui met een stortvloed aan water, en nu het droog is maak ik een wandeling door de stad. Maak ik kennis met een tapparbar waar je bij elke consumptie iets te eten krijgt. Prachtig gezicht zijn de mensen met kleine kinderen die in de, overvolle, snoep winkels een snoepje voor hun kroost willen kopen. Bij één enkele winkel staan de mensen zelfs buiten in de rij. Het flaneren van hele gezinnen met, soms opa en oma, door de straten en parken is leuk om te zien, vooral om dat je zoiets niet gewend ben in ons koele land. De ooievaars, die ik in de dorpen miste, zijn hier in overvloed. Begonnen ben ik vandaag, bij een temperatuur van 'n graad of 10, met lange mouwen en beenstukken aan. In Gualadajara heb ik, bij een temperatuur van 20°, die dingen uitgedaan. 102km in 5:13:30 en een maximum van 65,1, op de N11.

Dinsdag 25 mei

Het weer is vies, koud en regenachtig. Ik heb 16km gereden en ben gestrand bij een wegrestaurant langs de autovia. Nu ik er zo kort bij ben wil ik ook zo snel mogelijk bij Tessa op de stoep staan en pak dan ook de kortste weg, de N11, E90. De mensen kijken er hier helemaal niet van op dat je met de fiets over de vluchtstrook van de autoweg rijdt. De fiets staat prinsheerlijk droog onder een afdak. Het is langs de weg erg druk, doet mij denken aan de A4 in de spits, en het opspattende water maakt dat ik er uitzie als 'n kolentrimmer. Wil ik de koffie afrekenen bedenk ik dat het geld in mijn broekzak zit die ik gisterenavond aan had in de stad. Moet de hele tas overhoop voor die paar rot euro's en de stommiteit die ik heb uitgehaald. Wachten heb ik geen zin in dus als de lucht lichter wordt zit ik al op de fiets. Helaas maar voor een tiental kilometers en ook hier maar weer aan de k.... en wel in Alcalá de Heneras. Voor het raam met uitzicht op de fiets en op de grote waterplassen op straat. Kan ik goed zien, aan het opspattende water, of het al droog is. Nat dat ik ben en dan vooral aan de linkerkant van al dat opspattende water van de auto's, vooral vrachtauto's. De E90 ga ik niet meer op, ik ben er gewoon bang van. De lucht breekt en het moment van vertrek breekt aan. Na enig zoeken heb ik de M300 gevonden. Als ik ooit gedacht heb dat het hier rustiger zou zijn dan heb ik het mis. Het lijkt 'n soort sluiproute maar dat weet ik natuurlijk niet zeker. Het is gewoon een ramp, op de fiets tussen al die auto's. Al snel ga ik wat meer op het midden van de weg rijden dan moeten ze meer rekening met mij houden, dan is het of er overheen en 'n dode fietser of er achter blijven, wat ze allemaal doen. Of ik wil of niet, en ik wil niet, toch kom ik weer op de E90 wat schijnbaar de poort tot Madrid is. Doorzetten dan maar, de angst achter mij laten en blik op oneindig. Het voordeel is, snel in Madrid. Nu de camping nog, dat is een zoekplaatje over de autoweg. Op goed geluk neem ik een afslag en vraag er naar, die man schrijft op een briefje dat ik naar de M30 moet. Zie ik, na 10 minuten rondrijden,

Madrid, het weerzien.

nergens, dan maar weer vragen, stuurt men mij weer terug. Om tureluurs van te worden, heb ik veel liever dat ze zeggen „weet ik niet”. De eerst volgende afslag ga ik er op goed geluk af en zie een paar lijnbussen staan. Ex collega's die chauffeurs en weten,, alles” denk ik maar. Bij de ingang van de camping mij zowat in m'n broek. Geluk heb je soms nodig. Bij de inschrijving weer geen vriendelijke man. Als alles geregeld is ga ik bij de „vriendelijke” man informatie vragen over de metro. De informatie gaat gepaard met wat gemompel en onmiddellijk overgaan tot waar hij mee bezig was. Tessa heeft per sms alles tot in de puntjes uitgelegd en ik ga er vanuit dat ik het kan vinden. Staan daar de ex collega's weer, die mij vriendelijk het metro station wijzen. In de metro heb ik door in welke ik zit en waar de juiste overstap is. Zonder `n keer vragen sta ik voor het café waar Tess werkt. Het is de bedoeling om stiekem naar binnen te lopen, maar ik denk dat ze voelt dat pa in de buurt is en vliegt mij voor de deur, op de stoep, om de hals. Een emotioneel weerzien. Wat drinken en praten aan de bar, kennis maken met collega's en werkgever en s`avonds de stad in. Vandaag 54,5km in 2:48 uur. Maximum 54km. Totaal 2540km in 153:20 uur.

Woensdag 26 mei

Gisteren in een Internet café de terugvlucht geboekt voor zaterdag. Tessa komt mij verrassen, straks, met een ontbijt. Nog wat zorgen gemaakt om de fiets, daar komt de informatie over de retourvlucht pas op het eind van de dag. De hele dag door de stad Madrid gelopen en veel foto's gemaakt.

Donderdag 27 mei

Gisteren kennis gemaakt met `n man uit Dordrecht die naar Santiago gefietst is en per vliegtuig naar Madrid. Voor het eerst dat hij zo`n grote tocht maakte. Volgens zijn verhaal heeft hij meer dan 100km gelopen, kijkend naar de versnellingen op zijn fiets geloofde ik hem onmiddellijk. Wat `n voorlichting van die fietsenmaker zeg. Een man die nooit verder is geweest dan de straat waar hij woont. De pelgrimanger treft natuurlijk ook enige schuld, heeft niet verder gekeken en gevraagd dan zijn neus lang is. Ik ben in de morgenuren naar het vliegveld geweest om de route te verkennen, 5km van de camping. Deze dag is, zonder Tess, een grote ontdekkingsreis geweest. Kennis gemaakt met de andere werkgever van Tess, aardiger dan de andere. Op de kamer van Tess gegeten en ook hier met haar huisgenoten kennis gemaakt. In de avond weer een trektocht door de stad. Een leuk voorval, loopt er een boom van `n kerel die ik herken van de TV en de sportpagina's van de krant. Loop ik spontaan naar hem toe en steek mijn hand uit met de woorden, wat leuk dat ik Ron Zwerver in Madrid een hand kan geven. Spontaan steekt de bekende Nederlander zijn hand uit en maakt een praatje van `n paar minuten. Later op de avond nog `n ontmoeting met de ouders van een ex collega van Tessa, uit Amsterdam. De hele avond is er een dreigend onweer boven de stad met donkere zwarte lichten wat enkele mooie

Madrid, het weerzien.

foto's oplevert. Gisteren heb ik de tent verplaatst naar een plaats waar de zon de tent het eerste pakt. Zo hoop ik op zaterdagmorgen 'n droge tent in te pakken. De komende dagen wordt het weer wat beter heb ik begrepen, dus die droge tent moet lukken.

Vrijdag 28 mei

Alle tijd van de wereld heb ik en het is dan ook half 10 voor ik ga eten bij de bakker waar ik dat gisteren ook heb gedaan, op weg naar het vliegveld. Het is al tegen twaalf als ik met de metro naar het centrum ga. Vandaag onderneem ik zelf 'n zwerftocht door de stad, m'n gids, Tessa, moet werken. Het lopen gaat mij niet makkelijk af, de spieren zijn stijf van het vele lopen van de laatste dagen. Komt nog bij dat de achillespezen niet helemaal meewerken. Tegen 3 uur ga ik bij Tess op het terras zitten drink wat. Ze moet vanavond werken dus gaan we iets verderop wat in het park zitten. Ik dwaal nog 'n paar uur door de stad en meld mij om een uur of negen weer bij Tess op het terras waar ik 'n uur later vertrek naar de camping.

Zaterdag 29 mei

Vandaag ga ik naar huis. Veel spullen heb ik al gepakt en het wachten is op Tessa die mij met een ontbijt komt verwennen. De tent is haast droog maar ik wacht met afbreken tot na het ontbijt. Eerst ga ik afrekenen. Als eerste ben ik bij het loket, 9 uur, om te betalen. Geholpen wordt ik door 'n mevrouw die met het verkeerde been uit bed gestapt is en mij, met een verschrikkelijk chagrijnig gezicht, helpt. Ze snauwt mij toe of ik 8 cent heb maar, omdat ze zo vriendelijk is, dat ontken ik. Als ze mij iets vriendelijker had behandeld was ik haar tegemoet gekomen maar nu, geen denken aan. Tess heeft voor 'n heerlijk ontbijt gezorgd. Dan komt het onvermijdelijke, afscheid nemen. Na de nodige foto's aan de ingang van de camping maak ik mij klaar voor het moeilijkste van deze vakantie, het alleen laten van m'n kleine meisje. Hoewel ik weet en gezien heb dat ze zich makkelijk redt en niet in zeven sloten tegelijk loopt, valt het mij moeilijk om te vertrekken. Dat doe ik dan ook met een brok in m'n keel. Met 20 minuten ben ik op het vliegveld. Daar is het even zoeken en dan naar de juiste balie voor inchecken. De fiets moet ook nog mee en daar weten ze niet zo goed raad mee. De eerste poging strand op 'n lopendeband, dat lukt niet. Na verloop van tijd wordt de fiets opgehaald door 'n aardige man. In het vliegtuig heb ik een plaats aan het raam en zie tot mijn geruststelling de fiets arriveren op 'n bagagekar. Het was een geweldige ervaring, deze vakantie, met als dieptepunt de blessure aan de achillespezen. Hoogte punten zijn niet te vermelden want dan moet ik, tot verving van eventuele lezers, nog 'n paar A viertjes volmaken en blijf ik alleen maar herhalen van wat al geschreven is. Rest mij nog om verschillende mensen te bedanken die dit voor mij hebben mogelijk

Madrid, het weerzien.

gemaakt. Willy, die mij zo lang laat gaan en kan missen. Sonja die, weer, de boekhouding verzorgde. Aart als onmisbare schakel in de werkplaats, die het vreselijk druk heeft gehad. Nella die Aart moest missen. Brenda voor de nodige contacten per telefoon als Willy er niet was. Arie voor zijn bemiddeling. Frank N voor het gratis consult. Natuurlijk dank ik Corry en Gerard voor de gastvrijheid die ik 2 dagen heb mogen genieten in hun mooie huis in Zuid-Frankrijk. Op deze trip heb ik meer dan 360 foto`s gemaakt. De keuze welke in dit dagboek te plaatsen was erg moeilijk.

Aan alle lezers, die dit dagboek het lezen waard vonden, verzoek ik vriendelijk om een bedrag van € 5 over te maken op de rekening van een goed doel naar keuze. Mijn keus is de bond van aangepaste sporten, de NEBAS, die ik een ieder aanbeveel, denk maar aan de paralympics. Het gironummer is

3113.00.200 *Dit is een uitgekilde versie zonder foto`s wat het makkelijker verstuurd per e-mail. Wil je de versie met foto`s kom die dan halen tegen een geringe betaling van € 2,- dan heb je de keuze uit `n papieren of een op CD.*